

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-140/15

Aurora Srl przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin

Ochrona odmian roślin – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do ochrony – Odmiana buraka cukrowego M 02205 – Artykuł 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2100/94 – Artykuł 7 rozporządzenia nr 2100/94 – Charakter odrębny zgłoszonej odmiany – Badanie techniczne – Postępowanie przed izbą odwoławczą – Obowiązek zbadania w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności danego przypadku – Kompetencje o charakterze reformatoryjnym

Streszczenie – wyrok Sądu (piąta izba) z dnia 23 listopada 2017 r.

1. *Postępowanie sądowe — Skarga wszczynająca postępowanie — Wymogi formalne — Zwięzłe przedstawienie powołanych zarzutów — Konieczność wyraźnego odesłania do przepisów stanowiących podstawę skargi — Brak — Błąd w przytoczeniu przepisów — Brak wpływu na ocenę dopuszczalności skargi*

[status Trybunału Sprawiedliwości art. 21 akapit pierwszy, art. 53 akapit pierwszy; regulamin postępowania przed Sądem, art. 76 lit. d)]

2. *Rolnictwo — Jednolite ustawodawstwo — Ochrona odmian roślin — Unieważnienie nienależnie przyznanego prawa do ochrony — Uprawnienia dyskrecjonalne Urzędu Ochrony Odmian Roślin — Ponowne badanie odmiany chronionej — Warunki — Poważne wątpliwości co do zgodności z prawem przyznania prawa do ochrony — Ciężar dowodu*

(rozporządzenie Rady nr 2100/94, art. 7, 10, 20, 54, 55)

3. *Rolnictwo — Jednolite ustawodawstwo — Ochrona odmian roślin — Badanie techniczne — Uprawnienia dyskrecjonalne Urzędu Ochrony Odmian Roślin — Zakres — Granice*

(rozporządzenie Rady nr 2100/94, art. 7 ust. 1, art. 56 ust. 2)

4. *Rolnictwo — Jednolite ustawodawstwo — Ochrona odmian roślin — Postępowanie odwoławcze — Odwołanie do izby odwoławczej od decyzji Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Obowiązek zbadania w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności — Zakres*

(Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 41 ust. 1; rozporządzenia: Rady nr 2100/94, art. 76; Komisji nr 874/2009, art. 51)

5. *Rolnictwo — Jednolite ustawodawstwo — Ochrona odmian roślin — Postępowanie odwoławcze — Skarga do sądu Unii — Zakres kontroli — Ocena zgodności z prawem w oparciu o informacje dostępne w momencie wydania decyzji*

(rozporządzenie Rady nr 2100/94)

6. *Rolnictwo — Jednolite ustawodawstwo — Ochrona odmian roślin — Postępowanie odwoławcze — Skarga do sądu Unii — Uprawnienie Sądu do zmiany zaskarżonej decyzji — Granice*

(rozporządzenie Rady nr 2100/94, art. 73 ust. 3)

1. Nie jest wymagane, aby strona wyraźnie przywoływała przepisy, na których opiera podnoszone zarzuty. Wystarczy, że przedmiot żądania tej strony i główne elementy stanu faktycznego i prawnego, na których opiera się żądanie, są przedstawione w skardze z wystarczającą jasnością. To samo ma zastosowanie, mutatis mutandis, w przypadku błędu w przytoczeniu przepisów, na których opierają się żądania skargi.

(zob. pkt 38)

2. Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin dysponuje szerokimi uprawnieniami dyskrecyjnymi, jeśli chodzi o unieważnienie ochrony odmian roślin w rozumieniu art. 20 rozporządzenia nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin. Zatem to tylko poważne wątpliwości co do okoliczności, czy warunki określone w art. 7 lub 10 tego rozporządzenia były spełnione w chwili badania przewidzianego w art. 54 i 55 wspomnianego rozporządzenia, mogą uzasadniać ponowne badanie odmiany chronionej w ramach postępowania w sprawie unieważnienia prawa na podstawie art. 20 rozporządzenia nr 2100/94. W tym kontekście osoba trzecia domagająca się unieważnienia prawa do ochrony odmian roślin powinna przedstawić istotne dowody i okoliczności faktyczne mogące stanowić podstawę dla poważnych wątpliwości co do zgodności z prawem przyznania prawa do ochrony odmian roślin udzielonego w następstwie badania przewidzianego w art. 54 i 55 wspomnianego rozporządzenia.

(zob. pkt 57, 58)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 62, 70)

4. Na mocy art. 51 rozporządzenia nr 874/2009 ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Ochrony Odmian Roślin (CPVO) do postępowania odwoławczego stosuje się mutatis mutandis przepisy odnoszące się do postępowania wszczętego przed CPVO. Zatem z jednej strony zasada badania stanu faktycznego z urzędu ustanowiona w art. 76 rozporządzenia nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin obowiązuje także w takim postępowaniu przed izbą odwoławczą CPVO. Z drugiej strony izba odwoławcza jest również związana zasadą dobrej administracji, zgodnie z którą obowiązkiem jej jest uważne i bezstronne zbadanie wszystkich faktów i przepisów prawnych mających znaczenie dla sprawy przed nią.

W związku z tym, w obliczu stanowiska, że odrębność zgłoszonej odmiany została ustalona na podstawie danych dotyczących odmiany referencyjnej wynikających z jej oficjalnego opisu a nie na podstawie wyników uzyskanych po porównawczych próbach upraw, na izbie odwoławczej spoczywa, na mocy art. 76 rozporządzenia nr 2100/94, obowiązek skorzystania z szerokich uprawnień do prowadzenia dochodzenia w celu zweryfikowania pochodzenia ocen w zakresie przejawów cech odmiany referencyjnej zawartych w przedostatniej i definitywnej wersji porównawczego zestawienia odrębności i wyciągnięcia stąd konsekwencji. Zgodnie z zasadą dobrej administracji ustanowioną

w art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej na izbie odwoławczej spoczywa bowiem obowiązek zbadania w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności dla dokonania oceny ważności wspólnotowego prawa do ochrony, o którego unieważnienie wnoszono, i zebrania wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych koniecznych dla wykonywania tego swobodnego uznania

(zob. pkt 72–74, 76, 77)

5. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 83)

6. Przyznana sądowi Unii kompetencja o charakterze reformatoryjnym w odniesieniu do decyzji izby odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) nie skutkuje przyznaniem mu uprawnienia do zastąpienia własną oceną oceny dokonanej przez izbę odwoławczą CPVO, a tym bardziej do dokonania oceny, w przedmiocie której rzeczona izba odwoławcza nie przedstawiła jeszcze swojego stanowiska. Wykonanie kompetencji o charakterze reformatoryjnym powinno w konsekwencji ograniczyć się zasadniczo do sytuacji, w których sąd Unii, po przeprowadzeniu kontroli oceny dokonanej przez izbę odwoławczą, na podstawie ustalonych elementów stanu faktycznego i prawnego jest w stanie określić, jaką decyzję powinna była wydać izba odwoławcza.

(zob. pkt 90, 91)